

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR.199/2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. .X. .X. S.A. din .X. X, înregistrată la Direcția generală de soluționare a
contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr.906465/16.03.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./12.03.2012, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/16.03.2012 asupra contestației formulată de **S.C. .X. .X. .X. S.A. din .X. X** cu sediul în .X. X, B-dul X nr.X, județul .X. X, Cod unic de înregistrare ROX.

S.C. .X. .X. .X. S.A. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.10.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane juridice nerezidente;
- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane fizice nerezidente.

În raport de data emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X, respectiv **03.10.2011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în data de **02.11.2011** conform ștampilei organului fiscal aplicată pe originalul contestației existentă la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207, alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.(c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se la poziția X din anexa 2 la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. .X. .X. S.A.**

I. În susținerea cauzei contestatoarea arată că activitatea societății necesită solicitarea periodică de certificate de atestare fiscală, iar în luna aprilie 2011, urmare unui astfel de demers, organul fiscal i-a comunicat existența unor plăți anterioare care se regăsesc în contul "Venituri ale bugetului de stat încasate în contul unic, în curs de distribuire". Analizând fișa sintetică pe plătitor pusă la dispoziție de organul fiscal societatea a constatat că pentru suma de .X. lei achitată cu O.P. nr..X./27.04.2009 reprezentând impozit pe venit persoane fizice nerezidente s-a depus inițial declarația 100, înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili cu nr.A9D67E7.X.4 din data de 23.04.2009 pentru suma de .X. lei. Înainte de scadența la plată a obligației bugetare, respectiv în data de 27.04.2009, constatând o eroare de calcul la declarația inițială, societatea a depus o nouă declarație 100 prin care a fost rectificată declarația inițială în sensul declarării sumei datorate de .X. lei. Această declarație rectificativă având nr. de înregistrare 1E0AE024D1.X. nu a fost operată de organul fiscal în fișa sintetică pe plătitor, motiv pentru care suma de .X. lei achitată în data de 24.11.2009 a rămas nedistribuită.

Pentru suma de .X. lei achitată cu O.P. nr..X./24.11.2009 reprezentând impozit pe venit persoane juridice nerezidente s-a depus declarația 100, înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili cu nr.9C70BD.X.C pentru suma de .X. lei. Obligația bugetară declarată fiind inferioară sumei virată, diferența de .X. lei plătită în data de 24.11.2009 cu O.P. nr..X. a rămas nedistribuită.

În vederea distribuirii acestor sume societatea arată că a depus în data de 31.05.2011 declarația rectificativă 710 înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili cu nr..X.0 pentru obligația bugetară impozit

pe venit persoane fizice nerezidente prin care a fost corectată suma de X lei inițial declarată cu suma de .X. lei datorată și achitată în cursul anului 2009. Totodată a depus și declarația rectificativă 710 înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili cu nr..X. pentru obligația bugetară impozit pe venit persoane juridice nerezidente prin care a fost corectată suma de .X. lei inițial declarată cu suma de .X. lei datorată și achitată în cursul anului 2009.

Societatea învederează că operarea acestor declarații rectificative a fost efectuată stabilindu-se scadența la plată la data scadenței obligației care a fost rectificată însă nu au fost luate în considerare plățile efectuate în contul acestor obligații în anul 2009, debitele fiind stinse la data distribuirii sumelor respective din contul unic cu consecința calculării nejustificate de accesorii pe care societatea înțelege să le conteste.

Societatea solicită admiterea contestației ca urmare a aplicării dispozițiilor art.114 alin.3 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.10.2011 organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane juridice nerezidente;
- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane fizice nerezidente.

Documentul prin care au fost individualizate obligațiile principale este “Decizia nr.PDF-.X./31.05.2011”.

Accesoriile în sumă totală de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea obligării contestatoarei la plata dobânzilor și penalităților de întârziere în sumă totală de .X. lei asupra obligațiilor rectificate în condițiile în care în evidența fiscală, în perioada pentru care au fost calculate accesoriile societatea figura cu plăți neutilizate în stingere.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.10.2011 organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii suma totală de .X. lei, calculate de la data scadenței obligațiilor cu titlu de impozit pe venit persoane juridice/fizice nerezidente și până la data depunerii declarației rectificative privitoare la aceste obligații principale, respectiv 31.05.2011.

În drept, potrivit dispozițiilor art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere".

La art.120 alin.(1) din același act normativ, se precizează că : *"Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv"*.

Începând cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, calculul accesorilor este reglementat de prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1), alin.(2) și art.120 ^1 alin.(1), alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

În consecință, accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosar rezultă că în perioada 25.04.2009-31.05.2011 societatea înregistra în evidența fiscală plăți nedistribuite efectuate în contul obligațiilor principale, sume care nu au fost luate în calcul de organele fiscale la momentul emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.10.2011, contestată. În aceste condiții, în cauză devin aplicabile prevederile Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr.3/2008 dată în aplicarea art. 12, art. 111, art. 114, art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

"În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus." și ale art. 120 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care dispun că: *"Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor*

sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.

Întrucât pe baza documentelor aflate la dosar organul de soluționare nu poate reface stingerile obligațiilor datorate cu titlu de impozit pe venit persoane juridice/fizice nerezidente de la scadență și până la data depunerii declarației rectificative privitoare la aceste obligații principale, respectiv 31.05.2011 pentru a putea stabili modul în care obligațiile rectificate puteau fi acoperite din sumele nedistribuite se va face aplicațiunea art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, coroborat cu pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În consecință, se va desființa parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.10.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane juridice nerezidente;
- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane fizice nerezidente, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat parțial, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216, alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E

Desființarea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.10.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală contestată de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane juridice nerezidente;
- .X. lei accesorii impozit pe venit persoane fizice nerezidente, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat parțial, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriiilor.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. X sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X